

Î N C H E I E R E

11 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Camera de Licențiere, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Camera de Licențiere împotriva Societății cu răspundere limitată „Grand Express” cu privire la retragerea licenței, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 24 octombrie 2014, Camera de Licențiere a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Grand Express” cu privire la retragerea licenței.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, la data de 15 septembrie 2014, SRL „Grand Express” a depus la Camera de Licențiere o cerere, înregistrată sub nr. RE14-11-07810, privind reperfectarea licenței în legătură cu includerea unei unități de transport pentru genul de activitate „transportul auto de călători în folos public”.

Susține că, în baza cererii enunțate, precum și a procesului-verbal al grupului de lucru, Camera de Licențiere, la data de 18 septembrie 2014, a emis decizia nr.1810/RE privind reperfectarea SRL „Grand Express” a licenței seria A MMII nr.045724 din 07 martie 2014, pentru genul de activitate „transportul auto de călători în folos public”.

Afirmă că, în urma efectuării controlului planificat s-a constatat că, SRL „Grand Express” în cadrul activității de licențiere a prezentat date neautentice, manifestate prin practicarea genului de activitate de transport rutier de persoane în regim de taxi, în afara obținerii licențelor pentru unitățile de transport ce practică genul dat de activitate la întreprindere, fiind întocmit actul de control nr. 05/351 din 02 septembrie 2014.

Invocă faptul că, conform actului de control enunțat și a documentelor anexate la el, s-a constatat că, nu a fost inclusă în licență unitatea de transport de model „Dacia Logan”, cu n/î ANBD 261.

Mai invocă și că, în cadrul efectuării controlului au fost depistate următoarele încălcări ale condițiilor de licențiere: nu a putut fi prezentată persoana responsabilă pentru instruirea normelor de protecție a muncii; nu au putut fi

prezentate dosarele personale ale conducătorilor auto; nu au putut fi prezentate rapoartele de verificare tehnică a unităților de transport, cu excepția unităților AN BC 363, ANBC 501, AN BC 270 și nu au putut fi prezentate 8 unități de transport pentru verificarea îndeplinirii cumulativ a condițiilor pentru organizarea transporturilor auto de călători și bagaje, cu excepția AN BC 363, AN BC 270, AN BC 270 (lipsește tarifele și denumirea pe lampa de taxi a întreprinderii ce prestează servicii de transport).

Menționează că, în baza art. 17 alin. (3) din Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, art.28 alin. (7) din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și art. 7 alin. (2) lit. c) și alin. (6) din Legea nr. 451-XV din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, Camera de Licențiere a emis decizia nr. 317 din 20 octombrie 2014 privind retragerea licenței seria A MMII nr. 045724 din 07 martie 2014, eliberată SRL „Grand Express” pentru genul de activitate „transportul auto de călători în folos public”.

Susține că, art. 21 alin. (2) lit. c) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător prevede că, dispunerea unor date neautentice în documentele prezentate autorității de licențiere atrage în mod obligatoriu retragerea licenței.

Solicită retragerea licenței seria MMII nr. 045724 din 07 martie 2014, eliberată SRL „Grand Express” pentru genul de activitate „transportul auto de călători” și obligarea SRL „Grand Express” de a depune formularul licenței retrase în decurs de 10 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei de retragere.

Prin hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 19 mai 2015 s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță și-a motivat concluzia prin faptul că, Camera de Licențiere, la emiterea deciziei privind retragerea licenței nr. 317 din 20 octombrie 2014, prin care a dispus retragerea licenței seria A MMII nr. 045724 din 07 martie 2014, eliberată SRL „Grand Express” pentru genul de activitate „transportul auto de călători în folos public”, s-a condus de încălcările depistate în urma controlului efectuat la data de 02 septembrie 2014, care au fost acceptate spre remediere și înlăturate prin reperfectarea licenței seria A MMII nr. 043769 din 07 martie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 s-a respins apelul declarat de Camera de Licențiere și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 10 decembrie 2015, Camera de Licențiere a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material.

Prin referința depusă la 14 ianuarie 2016 reprezentantul SRL „Grand Express”, avocatul Doina Ioana Străisteanu a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că decizia instanței de apel a fost expediată în adresa

recurenteii la data de 13 octombrie 2015 (f. d. 194), iar cererea de recurs a fost depusă de recurentă la data de 10 decembrie 2015 (f. d. 195).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Camera de Licențiere nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanța de apel a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material nu poate fi reținut, deoarece în speță au fost aplicate elocvent normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil.

Astfel, instanța de recurs notează că, Camera de Licențiere nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Camera de Licențiere ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Camera de Licențiere se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari